

اماواگرهای فوتبال
پایه در اصفهان
تحلیل فنی آکادمی‌های استان به
قلم دکتر مهدی سلیمی

۳

صادرات نامرئی برای ورزش اصفهان

درآمد ارزی از گردشگری ورزشی جدی گرفته شود

۲

زندباد صحیفگان

صادرات نامرئی برای ورزش اصفهان

درآمد ارزی از گردشگری ورزشی جدی گرفته شود

صنعت گردشگری در توسعه اقتصادی و اجتماعی کشورها چنان جایگاه ویژه‌ای دارد که اقتصاددانان آن را صادرات نامرئی نامیده‌اند؛ ورزش نیز به عنوان پدیده‌ای اثرگذار در ابعاد مختلف اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی جوامع، به پدیده‌ای جهانی و فرامرزی تبدیل شده است که مسابقات المپیک بارزترین وجه آن به شمار می‌آید.

گردشگری در ایران بیشتر از نقاط ضعف آن است و استفاده از فناوری روز دنیا در برگزاری مسابقات و تنوع و تازگی رویدادهای ورزشی، وجود تغذیه متناسب با ذائقه گردشگران، ایجاد امنیت ویژه گردشگران، برگزاری مسابقات در زمان مناسب، برگزاری برنامه‌های سنتی و فرهنگی در هنگام برگزاری مسابقات، معماری و مکان‌های باستانی کشور میزبان، محصولات صنایع دستی خاص کشور میزبان و وجود آرامش در کشور نقاط مثبتی هستند که گردشگران فعال ورزشی به آن‌ها اشاره داشته‌اند.

طی دودهمه اخیر، صنعت گردشگری در دنیا رشد مداوم و پرسرعتی را تجربه کرد؛ حتی در سال‌هایی که بحران اقتصادی، صنایع دنیا را در رکودی عمیق فرو برده بود، صنعت گردشگری همچنان به رشد خود ادامه داد و گردشگری ورزشی نیز به‌طور مداوم سهم خود را در این حوزه افزایش داد.

برگزاری رویدادهای بین‌المللی و میزبانی از برنامه‌های تمرینی تیم‌های خارجی از جمله مواردی هستند که در مقوله گردشگری ورزشی مورد توجه قرار می‌گیرند. شهر اصفهان از گذشته‌های دور تاکنون به واسطه جاذبه‌های تاریخی و گردشگری و امکانات سخت‌افزاری، پس از تهران، دومین گزینه روی میز مدیران و تصمیم‌گیرندگان ورزشی بوده و طی سه دهه اخیر هر سال به‌طور متوسط میزبان یک رویداد بین‌المللی بوده است؛ اما بیشتر به جنبه ورزشی موضوع و پیامدهای آن تأکید شده و جنبه ارزآوری و درآمدزایی آن که اصل مهم صنعت گردشگری ورزشی را تشکیل می‌دهد، مورد توجه قرار نگرفته است.

در شرایط فعلی اقتصاد کشور و نیاز به ارزآوری از یک سو و خشکی زاینده‌رود در جایگاه محور اصلی گردشگری اصفهان، ضرورت استفاده از ظرفیت‌های گردشگری ورزشی به شدت احساس می‌شود.

امکانات سخت‌افزاری ورزش اصفهان موقعیت ویژه‌ای است که با تدوین برنامه‌ای منسجم، می‌تواند به بستری برای جذب توریست ورزشی و ارزآوری تبدیل شود؛ البته

ورزش یکی از متداول‌ترین عوامل ایجاد انگیزه برای گردشگری است و گردشگری ورزشی، صنعتی است که از ترکیب دو صنعت جهانگردی و صنعت ورزش پدید آمده است.

جذابیت ورزش و مخاطبان زیاد آن باعث شده است مفهوم گردشگری ورزشی اهمیت بسیاری پیدا کند؛ تا جایی که پیوند بین گردشگری و ورزش نوع جدیدی از توریسم را ایجاد کرده که بسیار مورد توجه قرار گرفته است. از منظر اقتصادی مسابقات ورزشی که در نقاط مختلف جهان ترتیب داده می‌شود، گرچه در ابتدای امر هزینه‌های سنگین برای شهر میزبان دارد، به دلیل اینکه در جلب افکار عمومی و جذب هرچه بیشتر گردشگر نقش تأثیرگذاری بازی می‌کند، متقاضیان فراوانی دارد؛ همچنان‌که برای میزبانی جام جهانی فوتبال یا المپیک در هر دوره، چندین کشور اعلام آمادگی می‌کنند و در نهایت مسئولان برگزارکننده، با در نظر گرفتن عوامل متعدد به انتخاب میزبان مبادرت می‌کنند.

با وجودی که در ایران، اهمیت گردشگری ورزشی نادیده گرفته می‌شود، اصفهان در جایگاه شهری تاریخی و با جاذبه‌های توریستی، ظرفیت ویژه تبدیل به نقطه هدف گردشگری ورزشی را داراست.

زیرساخت‌های نامناسب ورزشی کشور، کمبود خدمات و ارائه آن بدون توجه به نیازها و خواسته‌های گردشگران ورزشی، برخورد نامناسب برخی افراد با گردشگران ورزشی و تبلیغات منفی و غیرواقعی علیه کشورمان باعث شده است گردشگری ورزشی چندان مورد توجه قرار نگیرد و متولیان ورزشی کشور هم برنامه‌ای برای استفاده از این ظرفیت ندارند.

بر اساس تحقیقی که از برابند دیدگاه گردشگران ورزشی فعال به دست آمده، نقاط قوت و ظرفیت‌های

است که محدودیتی برای استفاده مقطعی در طول سال ندارد و می‌تواند علاقه‌مندان از کشورهای مختلف دنیا، به ویژه اروپایی‌ها را که در موقعیت جغرافیایی خود، با کویر بیگانه هستند، جذب کند. با جذب اسپانسر یا سرمایه‌گذاری باشگاه‌های اصفهانی می‌توان از ظرفیت‌هایی چون مسافری و مسابقه شترسواری استفاده کرد.

چوگان یکی از ورزش‌هایی است که می‌تواند در توسعه صنعت گردشگری ورزش در اصفهان نقشی کلیدی را ایفا کند. بنا بر مستندات تاریخی، قدمت چوگان در ایران به بیش از دو هزار سال قبل می‌رسد. شکوفایی و اوج این رشته را باید به دوران صفویه مربوط دانست که در این دوره میدان نقش جهان قدیمی‌ترین و استانداردترین میدان چوگان در جهان بنا نهاده شد.

سال گذشته در ایام نوروز، اصفهان میزبان مسابقات چوگان در میدان امام بود و مهمانان نوروزی استقبال چشمگیری از این رویداد به عمل آوردند.

اصفهان سال گذشته قرار بود میزبان سه رویداد بین‌المللی پاورلیفتینگ جام باشگاه‌های جهان، کشتی جام باشگاه‌های جهان و مسابقات بین‌المللی اسکیت باشد؛ اما هر کدام از این رویدادها بنا به دلایلی منتفی شد. در خرداد امسال قرار است اصفهان میزبان جام باشگاه‌های هندبال آسیا باشد که برگزاری این رویداد قطعی و قرعه‌کشی تیم‌های شرکت‌کننده هم انجام شده است. حضور تیم‌های مطرح آسیا در این رویداد، نام نصف جهان را در قاره کهن بلند آوازه می‌کند.

امکانات سخت‌افزاری اصفهان را نمی‌توان با امکانات کشورهای همانند امارات و قطر مقایسه کرد؛ اما با محاسبه هزینه برگزاری اردوی تدارکاتی رشته‌ای مانند شمشیربازی در کشور امارات با ردی مشابه در اصفهان، برگزاری اردو در نصف جهان برای کشورهای همانند عراق، افغانستان، عمان واردن به صرفه اقتصادی است.

ورزشگاه‌های نقش جهان و فولادشهر و سالن شش هزار نفری ۲ آبان، سالن پیروزی، خانه تئیس روی میز، آکادمی و خانه بسکتبال، مجموعه اختصاصی جانبازان و معلولان، خانه ژیمناستیک و گردنه پروازی رخ نمونه‌هایی از ظرفیت سخت‌افزاری اصفهان هستند که می‌توانند در طول سال میزبان برگزاری اردوهای تدارکاتی باشند.

استان اصفهان به لحاظ جغرافیای طبیعی شرایط ویژه‌ای دارد که می‌تواند به برگ برنده‌ای در توسعه صنعت گردشگری ورزشی مبدل شود. وجود پیست اسکی در شهرهای برف خیز فریدون شهر و افسوس، سالانه علاقه‌مندان داخلی زیادی را به اصفهان رهنمون می‌کند. البته محدودیت بارش برف باعث شده است دو پیست اسکی استان، تنها در مقطع کوتاهی از سال، امکان سرویس دهی را داشته باشند؛ اما از همین فرصت چندماهه می‌توان به خوبی استفاده کرد؛ کما اینکه سال گذشته شهرستان فریدون شهر فصل پربراری را سپری کرد و از ابتدای زمستان تا پایان این فصل، پیست اسکی با برف کافی میزبان علاقه‌مندان به ورزش‌های زمستانی بود. کویرنوردی نیز موقعیت ممتاز دیگری

اماواگرهای فوتبال پایه در اصفهان

تحلیل فنی آکادمی های استان به قلم دکتر مهدی سلیمی

باشگاه جدید ملی پوش شده‌اند؛ لذا توجه به شیوه استعدادیابی، پرورش و استفاده صحیح از این بازیکنان که سرمایه‌های بزرگ باشگاه‌ها محسوب می‌شوند، بسیار حیاتی و حائز اهمیت است. موضوع دیگری که در کنار خروجی آکادمی‌های فوتبال به تیم‌های بزرگ‌سالان مورد توجه است، بحث کسب نتیجه تیم‌ها در رده‌های مختلف سنی است.

در حال حاضر شاهد هستیم که با هزینه‌های زیادی که انجام می‌شود، نتیجه‌گیری تیم‌ها، مخصوصاً در مسابقات لیگ‌های کشوری به‌مانند گذشته چندان مطلوب و ایدئال نیست که این موضوع نیز باید آسیب‌شناسی شود. در فوتبال پایه باید به شناسایی، پرورش و استفاده صحیح از بازیکنان و همچنین موضوع نتیجه‌گیری به‌طور هم‌زمان توجه داشت. تأثیر علم در همه مسائل بر هیچ‌کس پوشیده نیست و فوتبال نیز از این موضوع خارج نیست؛ لذا یکی از روش‌های بسیار مهم برای رسیدن به موفقیت در بخش‌های مختلف ورزش و همچنین فوتبال، استفاده از علم و تجربه در کنار یکدیگر است.

زمانی که افراد صاحب علم و تجربه در زمینه‌های مختلف کنار هم قرار بگیرند و البته هدفی به‌غیر از توسعه مثبت بازیکنان و باشگاه‌ها نداشته باشند و بادی مثبت و به‌دور از هر نوع نگاه منفی به فعالیت بپردازند، می‌توان شاهد پیشرفت در بخش‌های مختلف فوتبال بود؛ لذا باشگاه‌های فعال در رده‌های پایه استان اصفهان باید در جهت رشد و توسعه، بهره‌گیری از افراد متخصص و مجرب را سرلوحه کار خود قرار دهند. در پایان امید است که همه مسئولان مرتبط با فوتبال در استان به سمت شناسایی مشکلات و اصلاح آن‌ها حرکت کنند تا فوتبال استان اصفهان در مسیر پیشرفت و تعالی قرار گیرد.

چراکه هم استفاده از بازیکنان جوان و هم کسب نتیجه باید در کنار هم حاصل شود. در حال حاضر شاهد هستیم که بسیاری از محصولات آکادمی‌های فوتبال استان اصفهان در تیم‌های خارج از استان یا حتی در کشورهای دیگر در حال فعالیت هستند. یکی از پرسش‌هایی که درباره این موضوع مطرح می‌شود، این است که با وجود چنین ظرفیتی در فوتبال استان اصفهان، آیا به این همه هزینه برای به خدمت‌گرفتن بازیکنان غیربومی نیاز هست؟

پرسش دیگری که مطرح می‌شود، این است: آیا باشگاه‌های استان اصفهان از طریق انتقال محصولات خود به سایر باشگاه‌ها درآمدزایی لازم را داشته‌اند؟ پرسش حائز اهمیت دیگر این است: آیا محصولات آکادمی‌های باشگاه‌های استان اصفهان با حالت دوستانه و دریافت رضایت، باشگاه خود را به مقصد باشگاه دیگر ترک می‌کنند یا با حالت قهر و حس انتقام این موضوع اتفاق می‌افتد؟

در حال حاضر شاهد هستیم که بازیکنانی در لیگ برتر بزرگ‌سالان کشور و حتی در لیگ‌های کشورهای دیگر حضور دارند که روزی در باشگاه‌های استان اصفهان موردبومی‌مهری قرار گرفته‌اند. بازیکنانی که حتی از تیم‌های فوتبال استان اصفهان اخراج شده‌اند (خط‌خورده‌اند) و در حال حاضر در تیم‌های دیگری می‌درخشند.

حتی شاهد هستیم که برخی باشگاه‌های استان اصفهان بعد از درخشش همین بازیکنانی که روزی مورد بی‌مهری قرار گرفته‌اند، برای به خدمت‌گرفتن مجدد آن‌ها مبالغ سنگینی را هزینه می‌کنند.

برخی از این بازیکنان، همان بازیکنانی هستند که در تیم‌های استان اصفهان سابقه حضور در تیم ملی را داشته‌اند یا بعد از ترک باشگاه خود و پیوستن به

دارای صلاحیت انجام شود که در این مسیر نظارت بیش‌ازپیش هیئت فوتبال بر فعالیت‌های مدارس و آکادمی‌های فوتبال را می‌طلبد. موضوع مهم و قابل بحث این است که خروجی این حجم از مسابقات، تمرین‌ها و هزینه‌ها کجا قابل مشاهده است؟

در استان اصفهان تیم‌های فوتبال بزرگ‌سالان در لیگ‌های برتر و دسته‌اول کشور در حال فعالیت هستند. پرسش مهم این است که چند درصد از بازیکنان این تیم‌ها، بازیکنان فوتبال پایه این استان هستند؟

همچنین چند درصد از این بازیکنان برای این تیم‌ها اثرگذار هستند؟ در فوتبال پایه دو موضوع اساسی دنبال می‌شود که این دو موضوع عبارت‌اند از: ابتدا جذب نونهالان، نوجوانان و جوانان به سمت فوتبال که از آسیب‌های مختلفی جلوگیری می‌کند. این موضوع، مسئولیتی اجتماعی است و دوم، شناسایی و پرورش بازیکنان با استعداد و درنهایت، استفاده از آن‌ها در تیم‌های فوتبال بزرگ‌سالان در لیگ‌های مختلف یا درآمدزایی از طریق نقل و انتقال‌های آن‌ها، که باید مورد توجه قرار گیرد.

همه مسئولان در ارگان‌های مربوط به فوتبال و همچنین باشگاه‌ها باید به این موضوع توجه داشته باشند که یکی از راه‌های درآمدزایی و همچنین صرفه‌جویی در هزینه‌ها، پرورش و استفاده از بازیکنان آکادمی در تیم‌های بزرگ‌سالان است. در سطح داخلی فوتبال مباحثی مانند حق انتقال و آموزش و در سطح بین‌المللی مباحثی مانند حق اشتراک به‌منظور درآمدزایی باشگاه‌های فوتبال از طریق تولیدهای آکادمی‌های فوتبال در نظر گرفته شده است.

البته این موضوع، به بحث و بررسی‌های کارشناسی زیادی نیاز دارد که از حوصله این بحث خارج است؛

به نظر می‌آید از مهم‌ترین موضوع‌هایی که درباره فوتبال استان اصفهان باید به آن پرداخته شود، موضوع فوتبال پایه است؛ چراکه این موضوع از جهت‌های مختلف قابل بحث است و در مسائل کلان متفاوتی از جمله وضعیت تیم‌های فوتبال بزرگ‌سالان در لیگ‌های مختلف و مسائل مالی اعم از درآمدزایی و هزینه‌های باشگاه‌ها نیز اثرگذار است. امروزه شاهد آن هستیم که باشگاه‌های زیادی در استان اصفهان در مدارس فوتبال ورده‌های مختلف سنی که از طرف فدراسیون فوتبال و هیئت فوتبال استان اصفهان اعلام می‌شود، فعالیت و اقدام به شرکت در مسابقات لیگ‌های مختلف فوتبال می‌کنند و باشگاه‌ها، خانواده‌ها و بازیکنان در این مسیر تلاش‌ها و هزینه‌های زیادی را انجام می‌دهند.

همچنین موضوعی که امروزه بسیار رایج شده و مشاهده می‌شود، بحث تمرین‌های خصوصی بازیکنان است که پیش و حین شروع فصل مسابقات شاهد آن هستیم. این موضوع به یک درآمدزایی کلان برای برخی از افراد تبدیل شده و البته هزینه‌های بسیار زیادی را به خانواده‌ها و بازیکنان تحمیل کرده است.

برخی از افرادی که از این طریق درآمد به‌دست می‌آورند، نه تنها صلاحیت لازم را ندارند، بلکه باعث آسیب‌هایی نیز در جنبه‌های مختلف به بازیکنان و خانواده‌های آن‌ها می‌شوند؛ همچنین در این فضای رقابتی سنگین که توسط برخی از این افراد سودجو ایجاد شده و بازیکنان و خانواده‌ها را تحریک به هزینه‌ها و تلاش‌های نادرست می‌کند، افرادی نیز از این موضوع سوءاستفاده کرده و با مشاوره‌ها و صحبت‌های فریب‌دهنده نیت سوءاستفاده‌های مختلف از بازیکنان از قبیل سوءاستفاده‌های مالی را دارند؛ البته تلاش و هزینه، لازمه پیشرفت در فوتبال است؛ اما این تلاش و هزینه باید در مسیر صحیح و زیر نظر افراد

نام آوری د

مروری بر مدال آوران ورزش

اصفهان را نباید تنها به نام آوران فرهنگ و تاریخ که نام این شهر را در خارج از مرزها پراوازه بازی های آسیایی یکی از مهم ترین رویداد های برگزار می شود و مدال آوران این رویداد در زم به این بهانه مروری بر آوران بازی های آسیایی

بازی های آسیایی ۱۹۷۴ تهران

گیتی محبان و مریم آچاک از اصفهان اولین بانوان طلایی ورزش ایران در بازی های آسیایی بودند که موفق به کسب مدال طلای شمشیربازی اسلحه فلوره در این رقابت ها شدند؛ در بخش انفرادی نیز محبان به مدال برنز رسید، پیروز آدمیت، شمشیرباز اصفهانی، موفق شد در اسلحه اپه به مدال نقره دست پیدا کند. هاشم قنبری در وزن ۷۴ کیلوگرم کشتی فرنگی قهرمان شد و وارتمس پارسانیان در وزن ۷۵ کیلوگرم بوکس نیز موفق به کسب مدال برنز شد؛ مرتضی شریعت و داریوش موحدی نیز به همراه تیم واترپلو به قهرمانی رسیدند.

بازی های آسیایی ۱۹۷۰ بانکوک

داریوش ذاکری با کسب مدال طلای کشتی آزاد بازی های آسیایی ۱۹۷۰ بانکوک در وزن ۹۰ کیلوگرم، عنوان نخستین طلایی ورزش اصفهان در این مسابقات را یدک می کشد.

بازی های آسیایی ۱۹۶۶ بانکوک

از رضا استکی به عنوان نخستین مدال آور ورزش اصفهان در تاریخ بازی های آسیایی یاد می شود. او در دسته ۹۰+ کیلوگرم مسابقات وزنه برداری پنجمین دوره بازی های آسیایی که در بانکوک برگزار شد، به مدال برنز دست یافت.

بازی های آسیایی ۱۹۹۸ بانکوک

پس از چند دوره که ورزشکاران اصفهانی در این رقابت ها به مدالی نرسیدند، در این دوره محمد طلایی به مدال برنز رشته کشتی آزاد دست پیدا کرد.

بازی های آسیایی ۲۰۰۲ پوسان

در بازی های آسیایی پوسان کره جنوبی ورزشکاران اصفهانی در بخش انفرادی به مدالی نرسیدند؛ اما تیم ملی امید برسکوی قهرمانی این رقابت ها ایستاد. محرم نویدکیا و حمید عزیزاده از ارکان اصلی این تیم بودند.

رقاره کهن

صفهان در بازی های آسیایی

و صنعت و هنرش شناخت؛ مردان و زنان مدال آور کرده اند، جزو مشاهیر این شهر و دیار هستند. ورزشی در قاره کهن است که هر چهار سال یک بار به همان مشاهیری هستند که به آن ها اشاره شد. و مدال آوری اصفهانی ها در آن خواهیم داشت:

بازی های آسیایی ۲۰۰۶ دوحه

در این پیکارها که چندین مدال سهم ورزشکاران اصفهانی شد، در وزن ۶۷- کیلوگرم تکواندو و مردان، علیرضا نصرآزادانی به مدال برنز رسید. حسین ناطقی باتیم دو چرخه سواری چهارنفره صاحب مدال نقره شد و محمد رضایی نیز باتیم چهارنفره شمشیربازی اسلحه ا په به مقام سوم رسید. ایمان زندی به همراه تیم ملی بسکتبال و جلال اکبری به همراه تیم ملی فوتبال امید به مدال برنز رسیدند و رسول دهقان، الله کرم استکی، پیمان صادقی، مصطفی ساداتی، سعید پورقاسمی، محمد رضا جعفرنیا و هانی زمانی نیز اصفهانی های پرتعداد د هندبال بودند که روی سکوی سوم ایستادند.

بازی های آسیایی ۲۰۱۰ گوانگژو

در این رقابت ها، با کسب چهار مدال طلا، رؤیایی ترین نتیجه برای ورزش اصفهان رقم خورد. علیرضا نصرآزادانی در تکواندو، خدیجه آزادپور در ووشو، احمدرضا طالبیان در قایقرانی و سجاد مرادی در دو ۸۰۰ متر چهارورزشکار اعزامی استان بودند که مدال طلا به گردن آن ها آویخته شد. الله کرم و سجاد استکی، میلاد مسائلی، سعید برخوردار، محمد مهدی عسگری، مصطفی ساداتی و جلال کیانی باتیم ملی هندبال به مدال نقره رسیدند و محسن عندهلیب باتیم ملی والیبال و رضا کمالی مقدم با تیم ملی کبده نیز حائز مقام نایب قهرمانی شدند. سجاد مرادی در دو ۱۵۰۰ متر صاحب گردن آویز نقره شد تا مرد دو مداله ایران لقب بگیرد. آرن داوودی، اوشین ساهاکیان و جواد داوری در ترکیب تیم ملی بسکتبال حضور داشتند و در رتبه سوم این تیم دخیل شدند؛ مرضیه عشقی نیز باتیم ملی کبده بانوان بر سکوی سوم تکیه زد. احمدرضا طالبیان در رشته چهارنفره کاپاک واله منصوریان در وزن ۶۰- کیلوگرم ووشو به مدال برنز رسیدند.

بازی های آسیایی ۲۰۱۴ اینچوان

در این بازی ها، الهه منصوریان و حمیدرضا لادور در ووشو به مدال نقره رسیدند؛ احمدرضا طالبیان هم در کاپاک یک نفره هزار متر نایب قهرمان شد تا در بخش انفرادی، دست اصفهانی ها از طلا کوتاه بماند. در تیم ملی والیبال که بر سکوی قهرمانی ایستاد، امیر غفور یکی از ملی پوشان ایران بود و اوشین ساهاکیان نیز باتیم ملی بسکتبال به مدال نایب قهرمانی رسید. مرضیه عشقی و رضا کمالی مقدم هم باتیم های ملی کبده بانوان و آقایان بر سکوی نایب قهرمانی ایستادند.

بازی های آسیایی ۲۰۱۸ جاکارتا

سهراب مرادی تنها مدال طلای انفرادی اصفهانی را در رشته وزنه برداری کسب کرد؛ در رشته ووشو نیز، دو مدال نقره سهم خواهران منصوریان و یک مدال نقره دیگر سهم زهرا کیانی شد. در رشته پومسه هم مرجان سلحشوری بر سکوی نایب قهرمانی بازی های آسیایی ایستاد. در قهرمانی تیم ملی کبده بانوان در بازی های آسیایی رؤیا داودیان و سمیرا عطاردیان، دو ملی پوش اصفهانی، نقش آفرینی کردند. تیم ملی والیبال کشورمان هم با اقتدار بر سکوی اولی ایستاد که امیر غفور و محمد جواد معنوی نژاد دو نماینده والیبال استان در این رقابت ها بودند. آرن داودی و ارسلان کاظمی به همراه تیم ملی بسکتبال کشورمان مدال نقره به گردن آویختند. تیم ملی واترپلو کشورمان موفق به کسب مدال برنز شد. امیر دهرداری، ملی پوش اصفهانی این تیم را همراهی می کرد. تیم چهارنفره مردان ایران نیز در قایقرانی آب های آرام به مدال برنز رسید. احمدرضا طالبیان یکی از نفرات این تیم بود.

بازی های آسیایی ۲۰۲۲ هانگژو

به روال چهار سال یک بار بازی های آسیایی، این رویداد باید سال گذشته برگزار می شد؛ اما شیوع ویروس کرونا موجب تعویق یک ساله آن شد. برای بازی های آسیایی پیش رو، ورزش اصفهان امیدوار به تکرار نتیجه طلایی گوانگژو است، اما بعید به نظر می رسد این نتیجه تا سال های دیگر تکرار شود؛ با این حال در رشته های وزنه برداری، ووشو و رشته تازه وارد فری استایل اسکیت شانس کسب خوش رنگ ترین مدال وجود دارد و در رشته های تیمی مانند والیبال و کبده هم احتمال تکرار قهرمانی و سهم اصفهانی ها در این مدال ها وجود دارد؛ در برخی رشته های دیگر مانند تکواندو، جودو و تیراندازی نیز ورزشکاران اصفهان شانس مدال هستند و می توان روی آن ها حساب باز کرد.

هزارخوان دهکده المپیک

پروژه سی ساله از بایگانی ورزش اصفهان خارج می شود؟!

مهری مصور

ضرورت ایجاد مجموعه ورزشی هم طراز با مجموعه بزرگ ورزشی آزادی تهران و آترناتیو این مجموعه برای میزبانی در رویدادهای بین المللی در دهه شصت در جلسه های مدیران عالی ورزش کشور مطرح و چند شهر برای این مهم برگزیده شد که در نهایت اصفهان به واسطه امتیازهایی از قبیل دسترسی آسان به پایتخت و مرکزیت جغرافیایی و جاذبه های تاریخی و فرهنگی به این منظور انتخاب شد.

این اتفاق هم زمان با مدیرکلی علیرضا رحیمی در تربیت بدنی اصفهان به وقوع پیوست و یک هزار و صد هکتار از زمین های شمالی ترین منطقه اصفهان در حدفاصل اصفهان و دولت آباد در نظر گرفته شد. در دهکده المپیک اصفهان، مکان هایی همانند دریاچه قایق رانی، مجموعه چوگان، سالن هاکی، ورزش باستانی، پیست دوچرخه سواری و پیست دوومیدانی، مجموعه اختصاصی گلف، مانژ سواری، استادیوم فوتبال، سالن سرپوشیده ورزش های تویی و استخر سه گانه در نظر گرفته شد و تعدادی از آن ها به مرحله جانمایی نیز رسید. قرار بود تعدادی مجموعه ورزشی دیگر نیز در فازهای بعدی به دهکده المپیک اضافه شود. علیرضا رحیمی که نزدیک به ۱۳ سال ریاست تربیت بدنی استان اصفهان را برعهده داشت، جزو کمیته سه نفره ای بود که ایده اولیه دهکده المپیک یا همان نقش جهان را مطرح و بعدها در مصاحبه ای عنوان کرد که مهم ترین اقدام صورت گرفته بعد از شکل گیری و تصویب طرح دهکده المپیک، تغییر کاربری زمین ها به ورزشی و تملک آن به نام تربیت بدنی استان اصفهان در سال ۶۵ بود.

یک مساحت و هزاران پرسش

مساحت ۱۱۰۰ هکتاری برای ایجاد دهکده المپیک اصفهان در حالی انجام شد که مساحت مجموعه آزادی تهران به عنوان بزرگ ترین مجموعه ورزشی کشور ۴۶۰ هکتار است.

می خواستند تمام مساحت در نظر گرفته شده را حفظ کنند؛ می گفتند یک سانتش را هم از دست نمی دهیم؛ در صورتی که ما به این منظور مساحت بیشتری را تملک کردیم تا با فضای اضافه مشکل معارضان را حل کنیم. در نظر داشتیم ابتدا مشکل معارضان و کشاورزان را حل کرده، سپس اقدام به ساخت و ساز کنیم که بعدها با اشتباه های صورت گرفته، مقدمه مشکلات بعدی فراهم شد.»

این مساحت زیاد، زمانی امتیاز مثبتی برای دهکده المپیک به شمار می رفت؛ اما در گذر زمان به دردسر بزرگی تبدیل و پیامدهایش سال ها دامن گیر ورزش نصف جهان شد؛ با این حال رحیمی از ایده اولیه انتخاب مساحت یک هزار و صد هکتاری دفاع کرده و می گوید: «حدوداً سه برابر مساحت مجموعه ورزشی آزادی برای این منظور در نظر گرفته شد؛ اما اصلاً هدفمان این نبود که تمام این مساحت را حفظ کنیم؛ بلکه می خواستیم نصف طرح را آزاد کنیم.»

او تأکید دارد که انتخاب این مساحت کاملاً طبق تصمیم کارشناسی شده بود و در دفاع از این طرح تأکید می کند: «طراحی مدنظر ما به گونه ای بود که اگر ۳۰۰ هزار نفر نیز از این مجموعه خارج می شدند، هیچ تأثیری بر ترافیک شهر نداشت.»

آن طوری که رحیمی می گوید، انتخاب فضای زیاد نیز به این علت بود که می خواستند با خارج کردن حدود ۷۰۰ هکتار از مساحت موجود، مشکل معارضان و مالکان را یکجا حل کنند؛ زیرا آن زمان شرایط به گونه ای بود که یک مالک حاضر بود دو پلاک بگیرد و صد هزار متر زمین بدهد؛ اما به خاطر یک سری لچ و لجبازی ها که او اشاره ای به جزئیات آن نمی کند، راضی کردن مالکان انجام نشد.

رحیمی در این باره می گوید: «مساحت یک هزار و صد هکتاری برای انجام کشاورزی هم غیرممکن است؛ چه برسد به اینکه بخواهیم مجموعه ورزشی بنا کرده و آن را مدیریت کنیم. بر اساس ایده ما مقرر شده بود نصف مساحت از طرح خارج شده و نصف باقی مانده صرف طرح شود؛ زیرا نمی خواستیم باری بر دوش دولت باشد؛ ایجاد مرکز تجاری و تفریحی همانند هتل نیز در دستور کار قرار داشت تا بتوانیم هزینه های نگهداری طرح را از خود مجموعه در بیاوریم.»

مدیرکل اسبق تربیت بدنی اصفهان می افزاید: «بعد از اینکه ما رفتیم، افرادی که سر کار آمدند، مصراانه

بودجه، با پیشرفت ۱۵ درصدی تعطیل شده است. آخرین باری که یک مقام مسئول درباره دهکده المپیک و بهره‌برداری از آن اظهار نظر رسمی کرد، به سال ۸۵ برمی‌گردد که بهروز منتقمی، مدیرکل وقت تربیت بدنی استان، در نشست استاندار، معاون عمرانی استانداری و مدیرکل تربیت بدنی استان اصفهان با معاون رئیس جمهوری و رئیس سازمان تربیت بدنی درباره این پروژه توضیح‌هایی داد. در آن زمان اصفهان یکی از شهرهای میزبان دومین دوره بازی‌های کشورهای اسلامی در ایران معرفی شده و قرار بود علاوه بر افتتاح چند پروژه ورزشی، سالن‌های ورزشی نصف جهان نیز بازسازی شوند، هرچند لغو این رویداد، تمام رؤیاهای بافته شده را بر باد داد.

بر اساس آنچه رسانه‌ها از این جلسه ثبت کرده‌اند، منتقمی گفته بود مجموعه ورزشی المپیک اصفهان که یکی از مجموعه‌های المپیک در حال ساخت کشور به حساب می‌آید، به صورت شهر ورزش در خواهد آمد تا علاوه بر برگزاری مسابقات مختلف، این زمینه را نیز دارا باشد که خانواده‌ها از امکانات آن استفاده کنند.

دوره مسئولیت منتقمی در ورزش اصفهان حدود ۱۷ سال قبل پایان یافت؛ اما مصوبات این جلسه تنها روی کاغذ پیاده شد و در عمل اتفاق خاصی برای احداث دهکده المپیک نیفتاد.

ورود فولاد به پروژه دهکده المپیک

طولانی شدن روند احداث ورزشگاه نقش جهان، باعث شد تا در سال ۹۳ با نظر مساعد رسول زرگرپور، استاندار وقت اصفهان، این پروژه برای تکمیل و بهره‌برداری به شرکت فولاد مبارکه سپرده شود. با ورود فولاد مبارکه به پرونده نقش جهان، این پروژه طی مدت دو سال آماده افتتاح شد و اینک چند سالی است که دیدارهای تیم سپاهان در این ورزشگاه برگزار می‌شود.

بر اساس قراردادی که در آن مقطع بین مسئولان وزارت ورزش و جوانان و شرکت فولاد مبارکه منعقد شد، در آرای هزینه فولاد برای تکمیل نقش جهان، این ورزشگاه به مدت ۲۵ سال به این باشگاه واگذار شد و در ادامه نیز با توجه به افزایش هزینه‌های تحمیلی، این قرارداد به ۴۵ سال افزایش پیدا کرد. در جریان دیدار سید محمد طباطبایی، مدیرکل وقت ورزش استان، با حمیدرضا عظیمیان، مدیرعامل وقت شرکت فولاد مبارکه، بحث ورود این شرکت به احداث پروژه دهکده المپیک مطرح و درباره جزئیات آن بحث و تبادل نظر شد؛ اما با جابه‌جایی هر دو مدیر و در یک سال گذشته، بحثی از این موضوع به میان نیامد تا همچنان هزارخوان دهکده المپیک پابرجا سر بسته بماند.

جانمایی‌هایی که نتیجه نداد

پس از جانمایی دهکده المپیک، کلنگ‌زنی چند پروژه ورزشی این مجموعه از جمله ورزشگاه فوتسال به زمین خورد و ساخت آن در دهه هفتاد انجام شد؛ فاز اولیه نیز در دهه هشتاد به بهره‌برداری رسید و چند سالی مورد استفاده قرار گرفت.

پروژه‌های دیگری چون زمین گلف و زمین چوگان نیز که در طرح اولیه در دهکده المپیک جانمایی شده بود، احداث شد؛ اما این پروژه‌ها شرایط یک مجموعه استاندارد ورزشی را که زمانی بتواند میزبان رویدادهای بین‌المللی باشد، نداشت و بیشتر به درد استفاده داخل استانی و تمرین ورزشکاران می‌خورد.

پیست دوومیدانی نقش جهان نیز که در استادیوم فوتسال جانمایی شده بود، پس از یک دوره کوتاه بهره‌برداری، این روزها بدون استفاده و البته ناتمام مانده است.

سالن چندمنظوره ۲۵۰۰ نفره که در نزدیکی ورزشگاه نقش جهان قرار دارد، چند سالی است که به بهره‌برداری رسیده و قرار است ماه آینده میزبان جام باشگاه‌های هندبال آسیا باشد.

استخر سرپوشیده این دهکده که کارایی سه‌گانه برای آن تعریف شده نیز با پیشرفتی ۴۰ درصدی سال‌هاست نیمه‌کاره رها شده و بودجه‌ای برای تکمیل آن اختصاص نیافته است؛ پیست دوچرخه‌سواری هم که قرار بود سال ۹۳ به بهره‌برداری برسد، فعلاً به دلیل تخصیص نیافتن

روزی روزگاری باغ تختی

سکوهای سیمانی ورزشگاه قدیمی اصفهان روایت می کند

مسعود افشاری

در سال هایی که جرتقلی برای فروافتادن روی سکوهای نیمه ساخته ورزشگاه افسانه ای اصفهان برپا نشده بود، روزهای جمعه دوغ و گوشفیل فروش های چهارباغ تمام امیدشان به بازی های سه تیم اصفهانی در ورزشگاه تختی بود.

باغ تختی ورزشگاهی بود که با وجود ظرفیت هفت هشت هزار نفری در بازی های مهم لیگ آزادگان خجالت زده مردم اصفهان می شد تا ایستادن پشت توری های سیمانی تبدیل به چاره ای برای دیدن فوتبال در این ورزشگاه شود؛ ورزشگاه قدیمی در آن روزها محلی بود برای تخلیه هیجان مردمی که ورزشگاه پیرو قدیمی شهرشان را با سکوهای فلزی و داغش، آبروی فوتبال اصفهان می دانستند و مدیرکلی که هرروز صبح، پشت پنجره اتاقش می ایستاد و در دل آرزوی ساختن ورزشگاهی را مرور می کرد که سکوهایش تاب تحمل فشار جمعیت فوتبال دوست اصفهانی را داشته باشد. روزهایی که هنوز پیست دوومیدانی باغ تختی تنش را به لاستیک اتومبیل های مدل بالا نسپرده بود و جایگاه خبرنگاران پنج مترمربعی اش هنوز خجالت زده رسانه های رنگارنگ ورزشی نشده بود، روزهایی که هنوز چمن باغ تختی بر رویی داشت و زردی روزگار نقابی بر چهره پردرد آن نکشیده بود؛ مسافرانی که به شوق دیدن فوتبال در باغ تختی از مسئول پذیرش هتل آزادی درخواست اتاق هایی

رو به چمن داشتند و راهرویی که در پشت سکوهای غربی ورزشگاه تبدیل به محلی برای گرم کردن فوتبالیست های بی ادعای آن دوران می شد و هوادارانی که برای دیدن ستاره های محبوبشان حتی خطر سقوط از ارتفاع را به جان می خریدند؛ سکوهایی کم ارتفاع در شمال استادیوم که در سرمای زمستان می توانست گرمای آخرین دقیقه های غروب خورشید را بر تن تماشاگرانش بریزد و پنجره کوچک تنها بوفه ورزشگاه که از میان سکوهای جنوبی پذیرای مردم می شد و البته تماشاگرانی که همیشه به صورت قاچاقی از سمت جایگاه همیشگی ذوبی ها خودشان را مفت و مجانی به سکوها می رساندند، سکوهایی آهنی و داغ که در تابستان بلای جان تماشاگران می شد و اتاق کوچک نگهداری سالن هفده شهریور که با آن تلفن رنگ و روورفته اش بعد از سوت پایان بازی جوابگوی هوادارانی بود که دور از دنیای اینترنت و تلفن همراه و حتی پخش تلویزیونی به دنبال اطلاع از نتیجه بازی های تیم محبوبشان بودند و پسری دوازده ساله که در فاصله آماده شدن گزارش بازی توسط پدر خبرنگارش با شوقی وصف ناپذیر خبر پیروزی تیم های اصفهانی را به همراه جزئیات دقیق آن بازی از پشت تلفن به اطلاع همه می رساند. باغ تختی یا همان باغ حجی سابق که با وقف پیرمرد رهنانی تبدیل به قدیمی ترین ورزشگاه اصفهان شد، روزهایی را به چشم دید که اگر امروز سکوهای سیمانی اش زبان می گشودند، شاید تاریخ فوتبال اصفهان را می شد از نو نوشت؛ روزهایی که مهدی عرب و حسن سبیل با عشقی وصف ناشدنی سکوهای سیمانی دو سمت جایگاه را زیر پا می فشردند تا حنجره شان را تقدیم به این دو تیم کرده باشند. روزی که سید امین موسوی

همه این روزها، روزهای اصفهان بودند؛ حتی اگر همان روزی باشد که ذوب آهن در آفتاب سوزان تابستان با شش گل خورده از پرسپولیس ها پذیرایی کرد؛ روزهایی که ذوبی ها فریاد کمال کمال، سریال تلویزیونی معروف آن دوران را تبدیل به سوزهای برای تشویق ستاره تیمشان کرده بودند و سپاهانی ها با ستاره ای مثل حمید معماریان فخر فروشی می کردند. روز و هفته اصفهان سال هاست که می آید و می رود و این گرد پیری است که بر سر صورت ورزشگاه قدیمی نشست که روزی روزگاری تنها دل خوشی فوتبال اصفهان بود.

با درخششی غیرقابل پیش بینی مرحوم حجازی را روی نیمکت سپاهان سربلند کرد و با زدن سه گل به استقلال، جشن پیروزی را در تمام چهارباغ جاری کرد. موسوی فردای آن پیروزی دل چسب در مصاحبه با اولین روزنامه ورزشی ایران در آن روزها حرف هایی جذاب تحویل داد تا روز بعد این تیتربر صفحه اول ابرار ورزشی خودنمایی کند: سه گل به غلامپور زدم، کیف کردم! کیفی که از زمین به سکوهای باغ تختی هم رسید و تا هفته ها بعد مردم از آن پیروزی به عنوان یکی از روزهای تاریخی اصفهان یاد می کردند.

مدیر فنی و گرافیک علیرضا مظاهری
ویراستار عذرا دایانی
دبیر سرویس عکس حمیدرضا نیکومرام

مدیر مسئول دکتر علی قاسم زاده
مدیرعامل احسان تیموری سیچانی
دبیر ویژه نامه مهری مصور

اصفهان زیبا

شرکت فرهنگی هنری مطبوعاتی پیام اصفهان زیبا

بیتالک

اردیبهشت ۱۴۰۲

